TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 18. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesību blakustiesības – Direktīva 92/100/EEK – 8. panta 2. punkts – Direktīva 2006/115/EK – 8. panta 2. punkts – Audiovizuāla darba, kas ietver fonogrammu vai fonogrammas reprodukciju, publiskošana – Vienreizēja taisnīga atlīdzība

Lietā C-147/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) iesniedza ar 2019. gada 13. februāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 20. februārī, tiesvedībā

Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA

pret

***Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales* (*AGEDI*)**,

***Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España* (*AIE*)**,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Likurgs [*C. Lycourgos*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerāladvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 30. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA* vārdā – *C. Aguilar Fernández, L. J. Vidal Calvo* un *M. González Gordon, abogados*,

– *Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales* (*AGEDI*) vārdā – *J. J. Marín López, abogado*,

– *Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España* (*AIE*) vārdā – *A. López Sánchez, abogado*,

– Spānijas valdības vārdā – sākotnēji *A. Rubio González*, vēlāk – *S. Jiménez García*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *É. Gippini Fournier* un *J. Samnadda*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 16. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Direktīvas 92/100/EEK (1992. gada 19. novembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV 1992, L 346, 61. lpp.), 8. panta 2. punkta interpretāciju, kā arī par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV 2006, L 376, 28. lpp.) 8. panta 2. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA* (turpmāk tekstā – "*Atresmedia*"), uzņēmumu, kuram pieder vairāki televīzijas kanāli, un *Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales* (*AGEDI*) un *Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España* (*AIE*), organizācijām, kas pārvalda attiecīgi fonogrammu producentu intelektuālā īpašuma tiesības un izpildītāju tiesības saistībā ar vienreizējas taisnīgas atlīdzības samaksu, kas ir jāveic *Atresmedia*, par fonogrammas ietverošu audiovizuālo darbu apraidi *Atresmedia* apsaimniekotajos televīzijas kanālos.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

Vīnes Konvencija par starptautisko līgumu tiesībām

3 1969. gada 23. maija Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām (*Recueil des traités des Nations unies*, 1155. sēj., 331. lpp.) 31. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Līguma iztulkošanas nolūkos līdz ar tekstu, ieskaitot preambulu un pielikumu, izmantojama arī:

a) jebkura vienošanās, kas attiecas uz līgumu, kas veikta dalībnieku starpā sakarā ar līguma noslēgšanu;

[..]."

Romas konvencija

4 Atšķirībā no visām Savienības dalībvalstīm, izņemot Maltas Republiku, Eiropas Savienība nav 1961. gada 26. oktobrī Romā noslēgtās Starptautiskās konvencijas par izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību (turpmāk tekstā – "Romas konvencija") dalībniece.

5 Minētās konvencijas 3. pantā ir paredzēts:

"Šīs konvencijas izpratnē:

[..]

b) “fonogramma” ir vienīgi ar dzirdi uztverama priekšnesuma skaņu vai citu skaņu fiksācija;

[..]

e) “reproducēšana” ir vienas vai vairāku attiecīgā darba kopiju izgatavošana;

[..].”

WPPT

6 Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija (*WIPO*) 1996. gada 20. decembrī Ženēvā pieņēma *WIPO* Līgumu par autortiesībām un *WIPO* Līgumu par izpildījumu un fonogrammām (turpmāk tekstā – “*WPPT*”). Šie līgumi Eiropas Kopienas vārdā tika apstiprināti ar Padomes Lēmumu 2000/278/EK (2000. gada 16. marts) par *WIPO* Līguma par autortiesībām un *WIPO* Līguma par izpildījumu un fonogrammām apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā (OV 2000, L 89, 6. lpp.), un attiecībā uz Eiropas Savienību tie stājās spēkā 2010. gada 14. martā.

7 *WPPT* 2. panta b) punktā ir paredzēts:

“Šajā līgumā:

[..]

b) “fonogramma” ir izpildījuma skaņu vai citu skaņu fiksācija vai arī tādu skaņu atveidojuma fiksācija, kas nav fiksētas un ir iekļautas kinematogrāfijas vai citos audiovizuālos darbos;”.

8 1996. gada 20. decembra Diplomātiskajā konferencē par dažiem autortiesību un blakustiesību jautājumiem tika pieņemts šāds kopīgs paziņojums par *WPPT* 2. panta b) punktu:

“Šā līguma 2. panta b) punktā paredzētā fonogrammas definīcija nenozīmē, ka tiesības uz fonogrammu kaut kādā veidā tiek ietekmētas, iekļaujot to kinematogrāfijas vai citos audiovizuālos darbos.”

Savienības tiesības

Direktīva 92/100

9 Direktīvas 92/100 septītajā un desmitajā apsvērumā bija noteikts:

“tā kā autoru un izpildītāju mākslinieciskā jaunrade prasa atbilstošus ienākumus kā pamatu turpmākai mākslinieciskai jaunradei, un ieguldījumi, izgatavojot skaņu ierakstus un uzņemot filmas ir īpaši lieli un riskanti; tā kā efektīvi nodrošināt šos ienākumus un atlīdzināt šos ieguldījumus var vienīgi ar attiecīgo tiesību turētāju piemērotu juridisku aizsardzību;

[..]

tā kā dalībvalstu tiesību akti jātuvina tādējādi, lai neradītu pretrunas ar starptautiskām konvencijām, uz kurām balstās daudzu dalībvalstu autortiesību un blakustiesību akti;”.

10 Minētās direktīvas 8. panta "Raidīšana un publiski priekšnesumi [publiskošana]" 2. punktā bija noteikts:

"Dalībvalstis paredz tiesības, kas nodrošina to, ka vienreizējo taisnīgo atlīdzību apmaksā lietotāji, ja komerciālos nolūkos publicētus skaņu ierakstus vai šādu skaņu ierakstu reprodukcijas izmanto raidīšanai bez vadiem vai kādiem publiskiem priekšnesumiem, un lai nodrošinātu to, ka šo atlīdzību savā starpā sadala attiecīgie izpildītāji un skaņu ierakstu producenti. Ja nav noslēgts nolīgums starp izpildītājiem un skaņu ierakstu producentiem, dalībvalstis var izstrādāt noteikumus tam, kā šo atlīdzību sadalīt viņu starpā."

11 Direktīva 92/100 ir kodificēta un atcelta ar Direktīvu 2006/115.

Direktīva 2001/29/EK

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 2. pantā "Reproducēšanas tiesības" ir paredzēts:

"Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu reproducēšanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji:

a) autoriem – attiecībā uz viņu darbiem;

b) izpildītājiem – attiecībā uz viņu sniegto priekšnesumu fiksēšanu;

c) skaņu ierakstu producentiem – attiecībā uz viņu ierakstītajiem skaņu ierakstiem;

[..]."

Direktīva 2006/115

13 Direktīvas 2006/115 5. un 7. apsvērumā ir noteikts:

"(5) Autoru un izpildītāju mākslinieciskā jaunrade prasa atbilstīgus ienākumus kā pamatu turpmākai mākslinieciskai jaunradei, un ieguldījumi, izgatavojot fonogrammas un uzņemot filmas, ir īpaši lieli un riskanti. Efektīvi nodrošināt šos ienākumus un atlīdzināt šos ieguldījumus var vienīgi ar attiecīgo tiesību subjektu piemērotu juridisku aizsardzību.

[..].

(7) Dalībvalstu tiesību akti būtu jātuvina tādā veidā, lai neradītu pretrunas ar starptautiskām konvencijām, uz kurām balstās daudzu dalībvalstu autortiesību un blakustiesību tiesību akti."

14 Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta formulējums ir identisks Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkta formulējumam.

Spānijas tiesības

15 1996. gada 12. aprīļa *Real Decreto Legislativo 1/1996, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual, regularizando, aclarando y armonizando las disposiciones legales vigentes sobre la materia* (Karaļa leģislatīvais dekrēts 1/1996, ar kuru ir apstiprināts Intelektuālā īpašuma

likuma kodificētais teksts, kurā ir noteiktas, precizētas un saskaņotas šajā jomā spēkā esošās tiesību normas; 1996. gada 22. aprīļa *BOE* Nr. 97, 14369. lpp.), tā redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "*LPI*"), 108. panta 4. punktā ir paredzēts:

"Komerciāliem mērķiem publicētas fonogrammas vai šādas fonogrammas reprodukcijas, ko izmanto jebkādam publiskošanas veidam, lietotājam ir jāmaksā vienreizēja taisnīga atlīdzība izpildītājiem un fonogrammu producentiem, kas to savstarpēji sadala. Ja starp šīm pusēm nepastāv vienošanās par šādu sadali, tā tiek veikta vienādās daļās [..]."

16 *LPI* 114. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Fonogramma ir vienīgi ar dzirdi uztverama darba izpildījuma vai citu skaņu fiksācija."

17 *LPI* 116. panta 2. punktā, kas ietilpst sadaļā, ar kuru tiek reglamentētas fonogrammu producentu tiesības, ir ietverts formulējums, kas ir identisks tā 108. panta 4. punkta formulējumam.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 2010. gada 29. jūlijā *AGEDI* un *AIE* cēla *Juzgado de lo Mercantil núm. 4 Bis de Madrid* (Madrides Komerctiesa [Nr. 4a], Spānija) prasību pret *Atresmedia*, lūdzot piespriest *Atresmedia* samaksāt tām kompensāciju par komerciālos nolūkos veiktām fonogrammas publiskošanas vai to reprodukcijas publiskošanas darbībām, kas tika veiktas laikā no 2003. gada 1. jūnija līdz 2009. gada 31. decembrim *Atresmedia* apsaimniekotajos televīzijas kanālos, kā arī par fonogrammu neatļautu reproducēšanu, kas veikta šo publiskošanas darbību nolūkā.

19 Tā kā *Juzgado de lo Mercantil de Madrid* (Madrides Komerctiesa) šo prasību atzina par nepamatotu, *AGEDI* un *AIE* par šīs tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Audiencia Provincial de Madrid* (Madrides provinces tiesa, Spānija), kura atcēla šo spriedumu un pilnībā apmierināja to prasību.

20 *Atresmedia* par *Audiencia Provincial de Madrid* (Madrides provinces tiesa) spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

21 Šī tiesa norāda, ka kasācijas sūdzība attiecas tikai uz to, vai audiovizuālo darbu publiskošana, ko *Atresmedia* veic savos televīzijas kanālos, sniedz tiesības uz vienreizēju taisnīgu atlīdzību, kas Spānijas tiesībās ir paredzēta *LPI* 108. panta 4. punktā un 116. panta 2. punktā, kuri Savienības tiesībās atbilst Direktīvas 92/100 8. panta 2. punktam un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punktam. It īpaši minētā tiesa norāda, ka tai ir jānosaka, vai no brīža, kad komerciālos nolūkos publicēta fonogramma vai šīs fonogrammas reprodukcija ir iekļauta vai "sinhronizēta" audiovizuālajā ierakstā, kurā ir fiksēts audiovizuāls darbs, izpildītāji, kā arī attiecīgie fonogrammu producenti var pieprasīt šo vienreizējo taisnīgo atlīdzību.

22 Šī pati tiesa piebilst, ka, tā kā *AGEDI* un *AIE* pieprasa *Atresmedia* kompensāciju par audiovizuālo darbu publiskošanu, kas veikta laikposmā no 2003. gada 1. jūnija līdz 2009. gada 31. decembrim, gan Direktīva 92/100, gan Direktīva 2006/115 pamatlietā ir piemērojamas *rationae temporis*.

23 Šādos apstākļos *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai jēdzienā "komerciālos nolūkos publicētas fonogrammas reprodukcija", kas ir paredzēts Direktīvu 92/100 un 2006/115 8. panta 2. punktā, ietilpst komerciālos nolūkos publicētas fonogrammas reprodukcija audiovizuālā ierakstā, kas ietver audiovizuāla darba fiksāciju?

2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai televīzijas raidorganizācijai, kura jebkāda veida publiskošanai izmanto audiovizuālu ierakstu, kas ietver kinematogrāfiska vai audiovizuāla darba fiksāciju, kurā ir reproducēta komerciālos nolūkos publicēta fonogramma, ir jāmaksā vienreizēja taisnīga atlīdzība, kas ir paredzēta šo direktīvu 8. panta 2. punktā?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

24 Vispirms ir jānorāda, ka pamatlietā nav strīda par to, ka komerciālos nolūkos publicētas fonogrammas vai šo fonogrammu reprodukcijas ir tikušas iekļautas audiovizuālajos ierakstos, kas ietver audiovizuālo darbu fiksāciju, jo šie audiovizuālie ieraksti vēlāk tika publiskoti *Atresmedia* piederošajos televīzijas kanālos.

25 Šajā ziņā iesniedzējtiesas jautājums neattiecas uz šādu fonogrammu reproducēšanu, tās iekļaujot minētajos audiovizuālajos ierakstos. Proti, šī tiesa precizē, ka šāda iekļaušana tika veikta ar attiecīgo tiesību īpašnieku atļauju un par atlīdzību, kas tiem tika izmaksāta atbilstoši piemērojamiem līgumiskajiem nosacījumiem.

26 Tomēr minētā tiesa vēlas noskaidrot, vai attiecīgajiem izpildītājiem un fonogrammu producentiem ir jāsaņem Direktīvas 92/100 8. panta 2. punktā un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punktā paredzētā vienreizējā taisnīgā atlīdzība, ja šādi audiovizuālie ieraksti pēc tam tiek publiskoti.

27 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka ar saviem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkts un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās paredzētā vienreizējā taisnīgā atlīdzība ir jāmaksā lietotājam, kad viņš veic tāda audiovizuāla ieraksta publiskošanu, kurā ir fiksēts audiovizuāls darbs, kurā ir iekļauta šī fonogramma vai šīs fonogrammas reprodukcija.

28 Jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 92/100 8. panta 2. punktu un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punktu dalībvalstis paredz tiesības, kas nodrošina to, ka vienreizēju taisnīgu atlīdzību maksā lietotāji, ja komerciālos nolūkos publicētas fonogrammas vai šādu fonogrammu reprodukcijas izmanto raidīšanai bez vadiem vai publiskošanai.

29 Kā Tiesai jau ir bijusi iespēja atgādināt – šī atlīdzība ir samaksa par komerciālu fonogrammas izmantošanu, veicot šādu apraidi vai publiskošanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 6. februāris, *SENA*, C-245/00, EU:C:2003:68, 37. punkts, un 2005. gada 14. jūlijs, *Lagardère Active Broadcast*, C-192/04, EU:C:2005:475, 50. punkts).

30 Tādējādi ar šīm tiesību normām tajās minētajām personām ir piešķirtas kompensējoša rakstura tiesības, kuru aktivizējošais elements ir darba, kas nostiprināts komerciālos nolūkos publicētajā fonogrammā šādas fonogrammas reprodukcijā, izpildījuma apraide vai publiskošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, *Recorded Artists Actors Performers*, C-265/19, EU:C:2020:677, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šādos apstākļos ir jānosaka, vai audiovizuāls ieraksts, kas ietver tāda audiovizuālā darba fiksāciju kā šī sprieduma 27. punktā minētais, ir jākvalificē par "fonogrammu" vai "šīs fonogrammas reproducēšanu" Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkta vai Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta izpratnē.

32 Pirmkārt, ir jānorāda, ka ne Direktīvās 92/100 un 2006/115, ne citās Savienības direktīvās autortiesību jomā nav definēts jēdziens "fonogramma", ne arī ietverta tieša atsauce uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu šī jēdziena piemērojamību.

33 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tādas Savienības tiesību normas teksts, kurā tās satura un piemērojamības noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā šīs tiesību normas formulējumu, kontekstu, kādā tā iekļaujas, un it īpaši tās rašanās vēsturi, kā arī starptautiskās tiesības, kā arī ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, sasniedzamos mērķus (spriedums, 2020. gada 8. septembris, *Recorded Artists Actors Performers*, C-265/19, EU:C:2020:677, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvu 92/100 un 2006/115 normas ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši konvencijās nostiprinātās tiesības, kuras tieši ir paredzēts īstenot ar šiem instrumentiem, kā tas ir skaidri atgādināts Direktīvas 92/100 desmitajā apsvērumā un Direktīvas 2006/115 7. apsvērumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, *Recorded Artists Actors Performers*, C-265/19, EU:C:2020:677, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 36. punktā, no priekšlikuma Padomes direktīvai par nomas tiesībām, patapinājuma tiesībām un dažām blakustiesībām (COM(90) 586, galīgā redakcija), kas tika pieņemts pirms Direktīvas 92/100 pieņemšanas, pamatojuma izklāsta izriet, ka šīs direktīvas mērķiem, ņemot vērā apstākli, ka minētajā direktīvā izmantotie jēdzieni bija būtiski autortiesību un blakustiesību jomā un ka to nozīme plašā izpratnē netieši jau tika saskaņota konvencijā nostiprinātajās tiesībās, bija jāatsaucas uz tiesību jēdzieniem, kas ietverti it īpaši Romas konvencijā.

36 Protams, šīs konvencijas normas nav Savienības tiesību sistēmas sastāvdaļa, jo Savienība nav minētās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tomēr Tiesai jau ir bijusi iespēja atgādināt, ka Romas konvencijai ir netieša iedarbība Savienībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 42. un 50. punkts).

37 Saskaņā ar Romas konvencijas 3. panta b) punkta formulējumu jēdziens "fonogramma" ir definēts kā "vienīgi ar dzirdi" uztverama priekšnesuma skaņu vai citu skaņu fiksācija. No tā izriet, ka šajā jēdzienā nevar ietilpt attēlu un skaņas fiksācija, jo šāda fiksēšana nevar tikt kvalificēta kā tāda, kas tiek uztverta "vienīgi ar dzirdi".

38 Turklāt ir jāatgādina, ka jēdziens "fonogramma", kas ietverts Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punktā, ar kuru bez grozījumiem ir aizstāts Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkts, ir interpretējams, ievērojot līdzvērtīgo *WPPT* ietverto jēdzienu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 58. punkts, un 2020. gada 8. septembris, *Recorded Artists Actors Performers*, C-265/19, EU:C:2020:677, 62. punkts), jo šī līguma tiesību normas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa un tāpēc ir tajā piemērojamas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 38. un 39. punkts).

39 Taču saskaņā ar *WPPT* 2. panta b) punktu ar "fonogrammu" ir saprotama "izpildījuma skaņu vai citu skaņu fiksācija vai arī tādu skaņu atveidojuma fiksācija, kas nav fiksētas un ir iekļautas kinematogrāfijas vai citos audiovizuālos darbos".

40 Šajā ziņā no *guide des traités sur le droit d'auteur et les droits connexes administrés par l'OMPI* [Rokasgrāmatas par *WIPO* pārvaldītajiem autortiesību un blakustiesību līgumiem] – tas ir interpretējošs dokuments, kurš, lai arī nav juridiski saistošs, tomēr palīdz interpretēt *WPPT* (pēc analoģijas attiecībā uz Bernes Konvencijas par literāro un mākslas darbu aizsardzību (Parīzes 1971. gada 24. jūlija akts), redakcijā, kas izriet no 1979. gada 28. septembra grozījumiem, rokasgrāmatu skat. spriedumu, 2011. gada 4. oktobris, *Football Association Premier League* u.c., C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631, 201. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra), – izriet, ka *WPPT* ir atjaunināta Romas konvencijas 3. panta b) punktā minētās "fonogrammas" definīcija, "kā rezultātā gadījumā, kad audiovizuālai fiksācijai nav darba statusa, izpildījuma skaņu vai citu skaņu fiksācija vai arī tādu skaņu atveidojuma fiksācija, kuras ietvertas šādā audiovizuālā fiksācijā, ir jāuzskata par "fonogrammu"", to būtībā savu secinājumu 50. punktā atgādināja ģenerāladvokāts.

41 Līdz ar to ir jāuzskata, ka gan *WPPT* 2. panta b) punkta formulējums, gan iepriekšējā punktā minētais dokuments izslēdz, ka skaņas fiksācija, kas iekļauta kinematogrāfijas vai citā audiovizuālajā darbā, ietilpst jēdzienā "fonogramma" šīs tiesību normas izpratnē.

42 Protams, kā uzsvēra *AGEDI* un *AIE*, kā arī Spānijas valdība, kopīgajā paziņojumā par *WPPT* 2. panta b) punktu, ko 1996. gada 20. decembra Diplomātiskā konference pieņēma par dažiem autortiesību un blakustiesību jautājumiem un kas saskaņā ar Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir būtisks elements šīs tiesību normas interpretācijā, ir precizēts, ka "fonogrammas definīcija, kas ietverta 2. panta b) punktā, nenozīmē, ka kinematogrāfiska vai cita audiovizuāla darba iekļaušanai būtu jebkāda ietekme uz tiesībām uz fonogrammu".

43 Tomēr šis kopīgais paziņojums nevar atspēkot iepriekš minētos apsvērumus.

44 Proti, no minētā kopīgā paziņojuma var secināt, ka fonogramma, kas iekļauta kinematogrāfiskā vai citā audiovizuālajā darbā, zaudē savu "fonogrammas" statusu, jo tā ir šāda darba daļa, tomēr šis apstāklis nekādi neietekmē tiesības uz šo fonogrammu, ja tā tiek izmantota neatkarīgi no attiecīgā darba.

45 Turklāt šo interpretāciju apstiprina šī sprieduma 40. punktā minētais dokuments, no kura izriet, ka šī paša kopīgā paziņojuma mērķis ir izskaidrot, ka "fonogrammas var tikt izmantotas [kinematogrāfiskā vai citā audiovizuālajā darbā] tikai tad, ja tiek noslēgtas atbilstošas līgumiskas vienošanās, pienācīgi ņemot vērā [*WPPT*] paredzētās fonogrammu producentu tiesības. Ja tās tiek izmantotas atkārtoti neatkarīgi no audiovizuālā darba, tās ir jāuzskata par fonogrammām."

46 Šajā gadījumā, pirmām kārtām, šī sprieduma 25. punktā jau ir norādīts, ka pamatlietā aplūkoto fonogrammu iekļaušana audiovizuālos darbos ir veikta ar attiecīgo tiesību īpašnieku atļauju un pretī saņemot atlīdzību, kas šiem pēdējiem tiek izmaksāta atbilstoši piemērojamiem līgumiskajiem nosacījumiem. Otrām kārtām, nevienā brīdī netiek apgalvots, ka šīs fonogrammas tiek atkārtoti izmantotas neatkarīgi no audiovizuālā darba, kurā tās ir iekļautas.

47 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka audiovizuāls ieraksts, kas ietver audiovizuālā darba fiksāciju, nevar tikt kvalificēts par "fonogrammu" Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkta vai Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta izpratnē.

48 Otrkārt, attiecībā uz jēdzienu "fonogrammas reproducēšana" šo tiesību normu izpratnē, kas nav definēts minētajās direktīvās, kurās turklāt nav tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tā piemērošanas jomu, ir jānorāda, ka Romas konvencijas 3. panta e) punktā, kas ir jāņem vērā šā sprieduma 34.–36. punktā izklāstīto iemeslu dēļ, "reproducēšana" ir definēta kā "vienas vai vairāku attiecīgā darba kopiju izgatavošana".

49 Tomēr ir jākonstatē, ka šī definīcija attiecas uz darbību, ko veido attiecīgās fiksācijas reprodukcijas veikšana, kā to būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 71. punktā.

50 Uz šādu darbību, kas ir Direktīvas 2001/29 2. pantā paredzēto preventīva rakstura tiesību priekšmets, neattiecas Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkta un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta tiesību normas, kurās ir paredzētas nevis šādas preventīva rakstura tiesības, bet gan kompensējoša rakstura tiesības, kuru aktivizējošais elements, kā tas ir atgādināts šā sprieduma 30. punktā, ir fonogrammā vai tās reprodukcijā fiksēta darba izpildījuma publiskošana, jo šāda reproducēšana, ņemot vērā šīs tiesību normas, jāsaprot kā fonogrammas kopija, kas iegūta, veicot šādu reproducēšanas darbību.

51 Taču, tā kā šī sprieduma 34.–41. punktā izklāstīto iemeslu dēļ audiovizuāls ieraksts, kas ietver audiovizuālā darba fiksāciju, nevar tikt kvalificēts kā "fonogramma" Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkta vai Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta izpratnē, šāds ieraksts to pašu iemeslu dēļ arī nevar būt šīs fonogrammas kopija, un tādējādi uz to nevar attiekties minētās fonogrammas "reproducēšanas" jēdziens šo tiesību normu izpratnē.

52 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka audiovizuāls ieraksts, kas ietver audiovizuālā darba fiksāciju, nevar tikt kvalificēts kā "fonogramma" vai "šīs fonogrammas reprodukcija" Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkta vai Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta izpratnē.

53 No tā izriet, ka šāda ieraksta publiskošana nerada šajās tiesību normās paredzētās tiesības uz atlīdzību.

54 Ir jāpiebilst, ka ar šādu interpretāciju netiek pārkāpti Direktīvu 92/100 vai 2006/115 mērķi, kas ir precizēti attiecīgi Direktīvas 92/100 septītajā apsvērumā un Direktīvas 2006/115 5. apsvērumā, kuru mērķis ir nodrošināt autoru un izpildītāju mākslinieciskās jaunrades turpinātību, paredzot saskaņotu tiesisko aizsardzību, kas nodrošina iespēju uztvert atbilstošus ienākumus un atlīdzināt šos ieguldījumus, un tādējādi ļaut panākt pienācīgu līdzsvaru starp izpildītāju interesēm un fonogrammu izgatavotājiem saņemt atlīdzību par noteiktas fonogrammas apraidi un trešo personu interesi par iespēju šo fonogrammu pārraidīt vai publiskot ar saprātīgiem nosacījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 6. februāris, *SENA*, C-245/00, EU:C:2003:68, 36. punkts).

55 Proti, tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, šie mērķi saistībā ar fonogrammu vai šo fonogrammu reprodukciju iekļaušanu attiecīgajos audiovizuālajos darbos ir jāsasniedz, noslēdzot atbilstošas līgumiskas vienošanās starp tiesību uz fonogrammu īpašniekiem un šo darbu producentiem, kā rezultātā atlīdzība par blakustiesībām uz fonogrammām saistībā ar šādu iekļaušanu tiek panākta, izmantojot šādas līgumiskas vienošanās.

56 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 92/100 8. panta 2. punkts un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās paredzētā vienreizējā taisnīgā atlīdzība lietotājam nav jāmaksā, ja tas publisko audiovizuālu ierakstu, kas ietver audiovizuāla darba fiksāciju, kurā ir iekļauta fonogramma vai šīs fonogrammas reprodukcija.

Par tiesāšanās izdevumiem

57 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 92/100/EEK (1992. gada 19. novembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā, 8. panta 2. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās paredzētā vienreizējā taisnīgā atlīdzība lietotājam nav jāmaksā, ja tas publisko audiovizuālu ierakstu, kas ietver audiovizuāla darba fiksāciju, kurā ir iekļauta fonogramma vai šīs fonogrammas reprodukcija.

[Paraksti]